

[Justitsministeren.]

som Tilhænger eller som Modstander af vedkommende Taler, eller ganske neutral, f. Eks. som Bladreferent. Det var altsaa alene hans Overværelse af Mødet, ikke hans mulige politiske Indstilling, der skulde gøre ham inhabil efter denne Betragtning.

Det kan altsaa ikke siges at være stridende mod Retsplejeloven at rejse Spørgsmaalet om, hvorvidt disse to Inhabilitetsgrunde forelaa. Noget helt andet er, om det vilde være klogt, og hvad man egentlig tilsigtede at opnaa derved i dette Tilfælde, og i hvert Fald maatte som allerede nævnt en Indsigelse af denne Karakter være fremsat over for Dommeren. Spørgsmaalet om, hvorvidt det ogsaa er berettiget, at Anklagemyndigheden anstiller Undersøgelser om, hvorvidt disse Inhabilitetsgrunde var til Stede, og om denne Undersøgelses nærmere Karakter, skal jeg komme til senere.

Jeg vender nu tilbage til Telefonsamtalen mellem Statsadvokaterne Thomsen og Schlegel. Der er Enighed mellem de to Statsadvokater om, at der ikke var Tale om at faa Domsmandenes politiske Anskuelse oplyst, men hermed hører desværre ogsaa Enigheden op. Statsadvokat Thomsen hævder, at han udtrykkelig over for Statsadvokat Schlegel, der paa Rigsadvokatens Vegne havde anmodet ham om at føre Sagen, har fremhævet, at han vilde have Lov til at forelægge Rigsadvokaturen de formelle juridiske Spørgsmaal i Sagen til Afgørelse, da han selv ikke havde haft med Sagens Forberedelse at gøre og ikke havde Tid til at fordybe sig i Formalia. Statsadvokat Thomsen udtaler i sin Erklæring videre:

„Derfor satte jeg ogsaa paa dette Punkt Statsadvokat Schlegel ind i min Tankegang og fremhævede meget stærkt, at jeg satte ham ind i Sagen, fordi jeg absolut ikke vilde have Ansvar hverken for, hvad der blev gjort eller ikke blev gjort, men helt og holdent vilde lægge Ansvaret for dette Spørgsmaal opefter. Jeg maa straks betone, at skønt jeg rejste Spørgsmaalet og udførligt motiverede hvorfor, lagde jeg ikke Skjul paa, at jeg personlig helst saa, at man vilde løbe Risikoen ved ikke at foretage noget, men det var, gentager jeg, Ansvaret herfor, jeg vilde lægge fra mig.“

— Statsadvokat Thomsen slutter med, at han foretog den senere Telefonopringning til Statsadvokaten i Aalborg i Henhold til en klar Aftale derom med Statsadvokat Schlegel, idet denne ønskede, at man skulde orien-

tere sig om begge de nævnte Spørgsmaal. Han er klar over, at det altsaa drejer sig om Inhabilitet paa Grund af Deltagelse i Mødet i Terndruplund eller i det Møde, der derefter skulde fejre Sehested. Over for denne Udtalelse hævder Statsadvokat Schlegel, at Statsadvokat Thomsen hverken har bedt om eller faaet nogen Afgørelse fra Rigsadvokaturen om, hvad han skulde foretage sig. Statsadvokat Thomsen har ringet ham op og talt om Sagen og herunder bl. a. udtalt sin Betænkelighed ved, at de udtagne Domsmand mulig var Medlemmer af L. S. og derfor kunde befrygtes at ville deltage i et af denne Forening i Tilknytning til Domsforhandlingen foranstaltet Møde i Terndrup. Det hedder i Statsadvokat Schlegels Erklæring:

„Der har under min Samtale med Statsadvokat Thomsen vedrørende Sagen overhovedet ikke været Tale om, end ikke som en Mulighed, at søge Oplysning om Domsmandenes Tilknytning til L. S. tilvebragt ved Henvendelse, politimæssig eller paa anden Maade, til nogen Person uden for Anklagemyndigheden, altsaa heller ikke ved Henvendelse til Domsmandene selv. Følgelig har jeg ikke godkendt et saadant Skridt, og Statsadvokaten har ej heller anmodet om nogen Godkendelse heraf. Derimod har jeg under Statsadvokat Thomsens første Henvendelse ikke fundet Anledning til at udtale mig mod, at han uofficielt søgte den af ham ønskede Oplysning hos Statsadvokaten i Aalborg eller hos vedkommende Politimester. Der har dog ikke været Tale om, at han ønskede nogen Bemyndigelse hertil eller Godkendelse heraf, hvad ogsaa var ganske overflødig, jævnfør Retsplejelovens § 66 sammenholdt med § 62.“

Jeg er naturligvis ikke i Stand til i Øjeblikket at sige — og ingen kan sige det —, hvem af de to Statsadvokater der har Ret i deres Opfattelse af denne Telefonsamtale Karakter. Jeg skal foreløbig lade dette Spørgsmaal ligge og gaa videre med, hvad der derefter skete. Statsadvokat Thomsen telefonerede efter Samtalen med Statsadvokat Schlegel til Statsadvokaten i Aalborg, Hr. Svénné Schmidt, der endnu ikke var rejst paa Sygeorlov. Om denne Telefonsamtale siger Statsadvokat Thomsen i sin Erklæring.

„Ogsaa over for Statsadvokat Svénné Schmidt redegjorde jeg altsaa saa udførligt, som man kan i en Statstelefon-samtale, for Anledningen til Henvendelsen: at det *udelukkende* drejede sig om en fortrolig Orientering, om man af